

Σ' ἐσένα δίνει, Γότθε, νὰ φυλάξ
τὴν Ἀχαΐα, ποῦν' ὄλο καὶ φαράγγι·
τὴ Μεσσηνία νὰ πάρουν κληρο οἱ Σάξωνες
στὴν Ἀλιδα νὰ πᾶνε πέρα οἱ φράγκοι.

Ἦσυχα ἐκεῖ θὰ κατοικεῖτε, στρέφοντες
πρὸς τὰ ἔξω τῆς ὁρμῆς τ' ἀστροπελέκι·
μὰ τῆς Σπάρτης ὁ θρόνος πάνω ἀπ' ὄλους σας,
ἔδρα παλιὰ τῆς ρήγισσας, θὰ στέκει.

Τὴ χῶρ' αὐτὴ, παραδείσο σωστό,
ἀφήνει ἐσεῖς νὰ τὴν καρπολογάτε·
δικαίωμα, ἐπικύρωση καὶ φῶς
στὰ πόδια τῆς μὲ θάρρος θὰ ζητᾶτε.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ

Τὸ *ψιλικολί*, τὶς κοπέλλες τοῦ χοροῦ.

Ὅ,τι ἄλλο κέρδος τὸνχει σὲς τ' ἀφήνει, κατὰ τὸ φεουδαλικὸ σύστημα· τὸ παρακάτω μοῖρασμα τοῦ Μοριᾶ ἔχει γιὰ βάση ἱστορικὴ τὴ φραγκοκρατία στὴν Ἑλλάδα τοῦ Β, αἰῶνα, χωρὶς ὁμως νὰ συμφωνοῦνε καὶ τὰ καθέκαστα μὲ τὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα. Σ.

ΣΤΟ ΒΥΡΩΝΑ

Ἄλλοι ἄς πανηγυρίζουνε κι ἄς τραγουδοῦν ἐκεῖνον
ποῦ εἶταν τῶν Ἀγγλων ὁ βλαστός κ' ἡ δόξα τῶν Ἑλλήνων·
ἄλλοι ἄς διαβάζουν κι ἄς τιμοῦν τὰ θεῖα ποιήματά του
ποῦ σὲ χρυσὴ κιθάρα
τοὺς πόνους ξανασιάνανε ποῦ καίγαν τὴν καρδιά του
καὶ τίναζαν τῆς Ἀθηνᾶς τὴ φοβερὴ κατάρα. . .

Τὸν ἀγαπῶ γιατί εἶτανε γραφτὸς μὲ τὸ κοντύλι
κ' εἶταν σὰ νὰ τὸν σκάλισε κἄποιου Φειδία σμίλη
καὶ σὰν εἰκόνα Ραφαήλ καὶ σὰ Θεὸς Ἀρχαῖος
καὶ εἶταν ὡς ἔρωτας γλυκὸς κι ὡς Ἄδωνις ὠραῖος
καὶ ἤθελα ὀμπρὸς στὰ πόδια του νὰ γονατίσω σκλάβη
γιὰ νὰ μὲ κάψῃ ἀχόρταγα τῆς ὁμορφιάς του ἢ λάβα.

ΛΙΑΔΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ - ΙΑΚΩΒΙΑΔΗ